

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. Варна, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Караниколов

при участието на секретаря Петранка Н. Петрова
като разгледа докладваното от Пламен Д. Караниколов Административно наказателно дело № 20213110205233 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Торо Негро България“ ЕООД, ЕИК 200632817, представлявано от М.Г.Х., против НП № 03 - 014175/08.09.2021 г. издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-гр.Варна, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева, на основание чл.416, ал.5 и чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда.

В жалбата са формулирани възражения срещу законосъобразността на обжалвания акт и се прави искане за отмяната му.

В съдебно заседание процесуалният представител на въззивното дружество, адв.Ч., ВАК поддържа жалбата, алтернативно моли съда да намали наложената имуществена санкция до предвидения в закона минимален размер. Претендира за сторените по делото съдебно – деловодни разноски.

Представителят на адм. наказващия орган, ю.к. Б. оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на процесния акт. Моли съда да и бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения срок, поради което е допустима за разглеждане.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за

установено от фактическа страна следното:

На 20.08.2020 г. свидетелят М.М., служител в Д"ИТ"-Варна, заедно със свои колеги извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в заведение за бързо хранене „Льо Шеф Бенковски“, находящо се в гр.Варна, ул.„Георги Бенковски“ № 7, стопанисвано от въззивното дружество „Торо Негро България“ ЕООД, ЕИК 200632817. На място установили, че част от работниците декларирали работен ден /работна смяна с начален и краен час съответно: от 09:30 ч. до 22:00 ч, от 12:00 ч. до 16:00 ч., от 10:00 ч. до 18:00 ч.,различни от определения в Допълнение № 1/02.01.2021 г. към Правилника за вътрешния трудов ред на „Торо Негро България“ ЕООД .

В последствие на документалната проверка бил представен Правилник за вътрешния трудов ред и Допълнение № 1/02.01.2021 г. към Правилник за вътрешния трудов ред на „Торо Негро България“ ЕООД. М. ИВ. М. – главен инспектор в ДИТ - Варна установила, че декларираното от работниците при проверката работно време не кореспондира с установеното от дружеството жалбоподател в тези вътрешни актове.

За резултатите от проверката на бил съставен Протокол № ПР2023300, а за констатираното нарушение – не регламентиране на работните смени с начален е краен час, отговарящ на реалната продължителност на положения труд, бил съставен АУАН. В акта като нарушена е посочена разпоредбата на чл.139 от КТ, вр. чл.4а., ал.1 от Наредбата за работно време, почивки и отпуски.

Актът бил връчен на представляващия дружеството, който не вписал възражения.

В срока за възражения от името на дружеството нарушител не било депозирано писмено възражение.

Въз основа на АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на проверка в настоящото производство. В него административно наказващият орган възприел фактологията описана в АУАН, квалифицирал нарушението по чл.139 ал.1 от КТ, вр. чл.4а., ал.1 от Наредбата за работно време, почивки и отпуски, и санкционирал въззивното дружество с имуществена санкция от 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева.

Тази фактическа обстановка съдът прие за установена от приобщените по делото писмени доказателства, които кредитира като обективни и взаимно допълващи се.

При така установената фактология съдът формулира правно убеждение в следния смисъл:

По приложението на процесуалния закон:

Процесното Наказателно постановление е издадено от компетентен орган - Директора на Дирекция „Инспекция по труда“- гр. Варна съгласно чл. 15, ал.3, т.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна

инспекция по труда” и Заповед № 0280/03.08.2010 год. на изп. Директор на ИА „ГИТ“

АУАН и НП са формално редовни актове, съдържат всички изискуеми реквизити по ЗАНН, преписи и от двата са връчени на нарушителя, като му е дадена възможност да организира адекватна защита. Издаването на НП означава, че административно наказващият орган е счел, че е налице нарушение, извършено от конкретното лице, а основателността или неоснователността на тази преценка не представлява задължителен реквизит на наказателното постановление и предпоставка за редовността му от външна страна, а е въпрос по същество.

Всички относими към нарушението факти са описани както в АУАН, така и в процесното НП, поради което съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, за допуснатото нарушение на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН.

По приложението на материалния закон:

Нормата на чл.139 ал.1 от КТ посочва, че разпределението на работното време се установява в правилника за вътрешния трудов ред на предприятието. Съгласно чл.4а. ал.1 от Наредба за работното време, почивките и отпуските в този правилник се определят всички въпроси, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в предприятието като началото и края на работния ден, редът за редуването на смените, почивките по време на работа, редът за отчитане на работното време и други.

В настоящия казус, съобразно ангажираните доказателства съдът приема, че констатираното при проверката на работно време на работещите във въззивното дружество работници, не е било такова установено в действащия към този момент Правилник за вътрешния трудов ред и Допълнение № 1/02.01.2021 г. към Правилник за вътрешния трудов ред на „Торо Негро България“ ЕООД, поради което от страна на работодателя е допуснато нарушение на посочената норма от КТ.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.4а. от

Наредбата за работното време, почивките и отпуските, съгласно която, в Правилника за вътрешния трудов ред се определят началото и краят на работния ден, редът за редуването на смените, почивките по време на работа, редът за отчитане на работното време, времето на задължително присъствие в предприятието, когато е уговорено променливо работно време, времето за хранене на работниците и служителите в производства с непрекъсваем процес на работа и в предприятия, в които се работи непрекъснато, както и други въпроси, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в предприятието.

Съгласно чл.139, ал.1 от КТ разпределението на работното време се установява в правилника за вътрешния трудов ред на предприятието, а чл.181, ал.1 от КТ казва, че работодателят е длъжен да издаде правилник за вътрешния трудов ред, в който определя правата и задълженията на работниците и служителите и на работодателя по трудовото правоотношение и урежда организацията на труда в предприятието съобразно особеностите на неговата дейност.

Не се спори между страните, че определеното в правилника за вътрешен трудов ред работно време не съответства на това, което е реално въведено.

Случаят не е маловажен и по см. на чл. 28 ЗАНН. Не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които да го отличават по степен на обществена опасност от обикновените случаи от този род.

Правилно е била ангажирана отговорността на „Торо Негро България“ ЕООД, ЕИК 200632817. в качеството му на работодател, чрез налагане на "имуществена санкция". Това по своята правна същност е безвиновна отговорност и представлява обективната отговорност на правния субект за неизпълнение на задължения към държавата, каквото имаме в конкретния случай и се реализира независимо от конкретния извършител, формата на вина, степента на обществена опасност на дееца и т. н. Поради това възраженията в жалбата в тази насока са неоснователни.

С оглед на изложеното, съдът счита, че правилно АНО е ангажирал на основание чл. 414, ал.1 от КТ административно - наказателната отговорност на „Торо Негро България“ ЕООД, ЕИК 200632817 за нарушение на чл. 139, ал.1, от КТ чл.4а. ал.1 от Наредбата за работно време, почивки и отпуски, доколкото при така установената фактическа обстановка, дружеството не е изпълнило предписанието на закона.

По отношение индивидуализацията на наказанието, съдът установи, че АНО е завишил същото над справедливия размер, съобразно конкретните обстоятелства. По делото са налични единствено смекчаващите отговорността обстоятелства, а именно обстоятелството че нарушението е извършено за първи път, /доколкото липсват данни за други нарушения по същия нормативен акт/. С оглед на изложеното и предвид факта, че отсъстват данни за имущественото състояние на дружеството, които да бъдат съобразени при индивидуализацията на санкцията, съдът счита, че административно наказание определено в минимален размер – 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, би било справедливо и би изпълнило целите, визирани в чл. 12 от ЗАНН.

По разноските.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН препраща към тази на чл. 143, ал. 1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Липсва обаче изрична уредба как следва да се процедира, ако искането за отмяна на административен акт е частично уважено и частично отхвърлено. По този въпрос съгласно препращащата норма на чл. 144 АПК приложение намират общите правила на чл. 78 ГПК, в който е проведен принципът, че страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането.

Свидетелство, че именно това е законовата идея е и нормата на чл. 136 АПК, съгласно която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

При приложение на този принцип и двете страни в настоящото производство биха имали право на разноси по съразмерност, пропорционално на уважената/отхвърлената част от жалбата.

С оглед изхода на делото на Д „ИТ“ - Варна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27е. от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение в размер от 80 до 150 лева.

Производството по делото не се отличава с фактическа или правна сложност, процесуалния представител на въззиваемата страна не се е явил, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум от 80 лева.

По съразмерност следва да се присъди сумата от 32.00 лв..

От своя страна дружеството жалбоподател, чрез процесуалния си представител също прави искане за присъждане на разноси. Представен е списък с разноси, в който е посочена сумата от 405 лв. и фактура за изплатени 405 лв., която сума съдът приема за доказана.

По съразмерност на дружеството следва да се присъдят разноси в размер на 243 лв..

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 03-014175/08.09.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Варна, с което на „Торо Негро България“ ЕООД, ЕИК 200632817, представлявано от М.Г.Х. на основание чл. 414, ал.1 от КТ е наложено административно наказание "ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ" в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева, като намалява размера на санкцията до 1 500 /хиляда и петстотин / лева.

ОСЪЖДА „Торо Негро България“ ЕООД, ЕИК 200632817, представлявано от М.Г.Х. да заплати на Д „ИТ“ - Варна сумата от 32.00 лв., представляваща разноски по делото за юристконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д „ИТ“ - Варна да заплати на „Торо Негро България“ ЕООД, ЕИК 200632817, представлявано от М.Г.Х. сумата от 243 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд - Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____